

dispensere fra de Bestemmelser, vi her fastsætte. Det er Grunden til, at jeg har stillet Ændringsforslag Nr. 34, hvilket jeg hermed anbefaler.

Den højtærede Minister har stillet en Del Ændringsforslag, som Udvalget har tiltraadt, idet der dog er et enkelt, som jeg ikke har kunnet tiltræde. Det er ikke, fordi jeg tror, det har saa overordentlig meget at sige, men jeg synes, at Landbrugsministeren ved dette Ændringsforslag, Nr. 54, binder sig selv altfor haardt. Flertallet har jo til § 45 stillet et Ændringsforslag, hvorefter de Fiskerifogeder, der skulle beskikkes, ikke skulle udnævnes af Kommunalbestyrelsen, men af Landbrugsministeren, og deres Lønning ikke skal udredes delvis af Kommunen og delvis af Staten, men af Staten alene. Derefter vilde det synes mig lidt ejendommeligt at binde Landbrugsministeren ved at bestemme: „Fiskerifogederne skulle saa vidt muligt udnævnes blandt dertil egnede Fiskere“. Ordene „saa vidt muligt“ give ham jo ganske vist en Slags Frihed til at vrage, men af hvad Grund skulle vi saa i Loven bestemme, at Fiskerifogederne skulle udnævnes blandt dertil egnede Fiskere. Man vil give Fiskerne en Fortrinsret, der, om det skulde være, kan omgaa, thi der er vel ingen, der kan sige: Den Fisker er bedre end den Mand der, som ikke er Fisker; det maa selvfølgelig Landbrugsministeren afgøre. I og for sig tillægger jeg ikke dette Punkt megen Vægt, men jeg vil dog henstille til den højtærede Landbrugsminister, om han ikke kan tage sit Ændringsforslag tilbage. Jeg vil i det mindste ikke stemme for det, om jeg end ikke vil stemme imod det, men jeg synes, der er noget galt i, at Landbrugsministeren binder sig saa stærkt her.

Sonne: Der er i de foreliggende Ændringsforslag et enkelt Punkt, hvor jeg har taget Afstand fra det Udvalgsflertal, med hvilket jeg i øvrigt har slaaet Følge; jeg sigter til det Forbud imod Brug af Piglyster, som indeholdes i Ændringsforslagene Nr. 28, 29 og 46. At dette Forbud indføres i Loven, maa jeg meget fraaade. Det paagældende Flertal udtaler i Betænkningen om Piglyster, at det er „et skadeligt Redskab, der saarer dødeligt en Mængde Aal, som alligevel ikke fanges“. Denne kategoriske Fordømmelsesdom over Piglyster kan jeg ikke tiltræde. Man kunde f. Eks. med en vis Ret sige om en Jagtbøsse, at den saarer dødeligt en Mængde Vildt, som alligevel ikke fanges,

nemlig naar den Mand, der bruger Bøssen, ikke forstaar at ramme, som han ønsker det, men derfor vil man vel alligevel ikke karakterisere en Jagtbøsse som et skadeligt Vaaben eller Redskab. At Piglyster i større Omfang end Savlyster saarer Aal, der undkomme og ikke fanges, er muligt, Adskillige fiskerikyndige udtale imidlertid, at der i saa Henseende ikke er nævneværdig Forskel mellem de to Former af Lystre, og end flere fiskerikyndige udtale, at den Fordel, der i saa Henseende tillægges Savlyster, er stærkt overdreven. Det er selvfølgelig beklageligt, at der ved Brugen af begge Slags Lyster saares en Del Aal, som ikke fanges. Heller ikke jeg savner Medfølelse med vore umælende Medskabninger, men en saadan Følelse bør ikke uforholdsmæssig overskygge Følelsen for vore Medmenneskers Tarv. Hvad Piglystrene angaa, er det jo det eneste Fangstredskab af denne Art, der kan anvendes, hvor Bunden er haard, stenet og stærkt tangbevokset; der kan man ikke bruge Savlystre. Endvidere maa man erindre, at Brugen af Piglystre er tilladt efter den nugældende Lov, og at den bruges i stort Omfang og paa store Omraader langs vore Kyster af en talrig Fiskerbefolkning, der vil føle et Forbud imod dette Redskabs Benyttelse som et stort Indgreb i deres tilvante Rettigheder. Under disse Omstændigheder vil man ved et saadant Forbud tage en Del af Brødet ud af Munden paa en talrig Fiskerbefolkning, der ikke har meget Brød at undvære. Dertil ønsker jeg ikke at række Haand. Jeg stemmer som Følge deraf mod det paagældende Ændringsforslag og tillader mig hermed at opfordre ærede Medlemmer til at gøre ligesaa.

Dalsgaard: Jeg skal først udtale min Glæde over, at der er blevet et stort Flertal til at stille Ændringsforslag Nr. 47 til § 31. Dette Forslag gaar ud paa at forlænge Tiden for Brugen af Aalevaad i Limfjorden fra den 30. September til den 15. Oktober. Det er en Sag, som jeg tidligere gentagne Gange har henledet Opmærksomheden paa efter mange Opfordringer fra Fiskeres Side, en Forandring, som Limfjordsfiskernes Foreninger atter og atter have andraget Regering og Rigsdag om, og som sikkert i enhver Henseende er heldig. Jeg skal dog ikke udtale mig nærmere om dette Ændringsforslag, da jeg fuldt ud kan slutte mig til de Udtalelser, der derom ere fremsatte af den ærede Ordfører.